

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 47/23

Luxemburg, 16 martie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-174/21 | Comisia/Bulgaria (Dublă neîndeplinire a obligațiilor – Poluare cu PM₁₀)

Prima acțiune a Comisiei în dubla constatare a neîndeplinirii obligațiilor în materie de poluare atmosferică este inadmisibilă

În scrisoarea de punere în întârziere adresată Bulgariei la finele anului 2018, Comisia nu a susținut și nici nu a dovedit cu suficientă claritate că Hotărârea Curții din 2017 de constatare a primei neîndepliniri a obligațiilor nu fusese încă executată între timp

Directiva „calitatea aerului”¹ obligă statele membre să respecte valori-limită de concentrație a anumitor poluanți atmosferici în aerul înconjurător și impune ca, în caz de depășire, statele membre să adopte planuri privind calitatea aerului astfel încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință.

În Hotărârea Comisia/Bulgaria², pronunțată la 5 aprilie 2017, Curtea a statuat că Bulgaria încălcase obligațiile menționate anterior³.

În urma pronunțării Hotărârii Comisia/Bulgaria, Comisia a adresat Bulgariei, la 9 noiembrie 2018, o scrisoare de punere în întârziere, conform procedurii prevăzute la articolul 260 alineatele (1) și (2) TFUE⁴. În această scrisoare, Comisia constata că Bulgaria nu luase încă toate măsurile necesare pentru încetarea încălcărilor constatate de Curte în Hotărârea din 2017. Ea a invitat atunci acest stat membru să își prezinte observațiile în termenul stabilit în această scrisoare (denumit în continuare „data de referință”), și anume la 9 februarie 2019, și să o informeze cu privire la progresele eventual realizate între timp.

Nemulțumită de răspunsurile Bulgariei, Comisia a sesizat Curtea cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE (denumită în continuare „acțiunea în dubla constatare a neîndeplinirii obligațiilor”) în vederea constatării că acest stat membru nu s-a conformat acestei hotărâri și a condamnării sale la plata unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu zilnice până la executarea completă a hotărârii Curții.

Aprecierii Curții

¹ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO 2008, L 152, p. 1).

² Hotărârea din 5 aprilie 2017, Comisia/Bulgaria, [C-488/15](#).

³ Mai precis, obligațiile care decurg din articolul 13 alineatul (1), din articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf, precum și din anexa XI la Directiva 2008/50.

⁴ În temeiul articolului 260 alineatele (1) și (2) TFUE, un stat membru în privința căruia Curtea a recunoscut că nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor este obligat să ia măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții, Comisia putând sesiza Curtea în cazul în care consideră, după ce a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, că asemenea măsuri nu au fost adoptate.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea consideră că emiterea unei scrisori de punere în întârziere în cadrul unei proceduri precontencioase în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE impune ca o încălcare a obligației de a lua măsurile pe care le presupune executarea hotărârii Curții să poată fi invocată în mod valabil de Comisie, în caz contrar fiind încălcate cerințele de securitate juridică. Ținând seama de faptul că acțiunea în dubla constatare a neîndeplinirii obligațiilor urmărește să încurajeze un stat membru care nu și-a îndeplinit obligațiile să execute o hotărâre în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, **Curtea subliniază că Comisia este obligată nu numai să verifice, pe parcursul întregii proceduri precontencioase și prealabil emiterii scrisorii de punere în întârziere, dacă hotărârea în discuție a fost sau nu executată între timp, ci și să invoce și să stabilească la prima vedere, cu claritate, în această scrisoare de punere în întârziere, că hotărârea nu va fi fost încă executată la data de referință.** Astfel, nu se poate reproșa în mod valabil unui stat membru o încălcare a obligației de a lua măsurile pe care le presupune executarea unei hotărâri a Curții dacă nu reiese cu claritate din scrisoarea de punere în întârziere că, la data de referință, obligația de executare a acestei hotărâri persistă încă de la pronunțarea sa.

În speță, Curtea arată că, în scrisoarea de punere în întârziere din 9 noiembrie 2018, **Comisia nu a susținut cu claritatea necesară și nici nu a dovedit la prima vedere că Hotărârea Comisia/Bulgaria din 5 aprilie 2017 trebuia încă executată la data de referință, și anume la 9 februarie 2019.**

Astfel, în această scrisoare, Comisia arată că încălcările constatate până în anul 2014 în această hotărâre au continuat, pentru zonele și aglomerările vizate în scrisoarea menționată, în cursul anilor 2015 și 2016. Însă ea nu furnizează explicații detaliate și nici o analiză de fapt care să indice că situația evidențiată în cursul acestor doi ani a continuat fără o ameliorare netă în perioada cuprinsă între pronunțarea hotărârii, 5 aprilie 2017, și data de referință, 9 februarie 2019, făcând astfel necesară adoptarea unor măsuri în vederea executării hotărârii menționate.

Or, potrivit Curții, nici faptul că aceste neîndepliniri ale obligațiilor au persistat între sfârșitul perioadei acoperite de hotărârea Curții, și anume anul 2014, și o perioadă subsecventă, dar anterioară datei pronunțării hotărârii, și anume anii 2015 și 2016, nici caracterul sistematic și persistent al încălcărilor menționate relevate de Curte în această hotărâre nu implică în mod automat că, atât la data pronunțării hotărârii respective, cât și la data de referință, aceasta trebuia încă executată și că se putea reproșa astfel Bulgariei că nu a luat toate măsurile impuse de executarea sa.

Prin urmare, prin faptul că s-a abținut, în scrisoarea de punere în întârziere, să invoce și să stabilească la prima vedere, cu claritatea necesară, condiția prealabilă indispensabilă potrivit căreia Hotărârea Comisia/Bulgaria din 5 aprilie 2017 trebuia încă să fie executată la data de referință în ceea ce privește zonele și aglomerările vizate de această scrisoare, Comisia nu a invocat în mod valabil o neîndeplinire de către Republica Bulgaria a obligației de a lua măsurile pe care le impune executarea acestei hotărâri. **Curtea hotărăște în sensul inadmisibilității acțiunii Comisiei în dubla constatare a neîndeplinirii obligațiilor.**

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

